

UTRECHT CIRCULAIR, MAAR DAN ANDERS

Als het gaat om duurzaamheid heeft Utrecht grote ambities. De stad zet vol in op circulariteit. Allemaal prima vertrekpunten. Vertrekpunten die we in vrijwel alle grote gemeenten in Nederland terug zien komen. Als we ergens koploper in zijn in Nederland dan is het wel in het uitspreken van ambities. Utrecht doet in dat verband 'lekker mee'.

Wat zou het geweldig zijn als de grote gemeenten onderling afstemmen dat ze de circulaire ambities op verschillende manieren gaan realiseren. Methoden die passen bij het karakter van de stad. Iedereen kan zich voorstellen dat Rotterdam dan de stad van het 'Aanpakken' wordt. Experimenteren door te doen. Ik heb ervaren in de voorbije 2,5 jaar hoe waardevol deze aanpak is. Amsterdam heeft als hoofdstad wellicht een belangrijke rol in 'Communicatie en community-building'. Hoe krijgen we zoveel mogelijk mensen mee in deze beweging. En Utrecht dan? Utrecht zou zich kunnen concentreren op de toegevoegde waarde van het lokale bestuur. Meer van hetzelfde doen is natuurlijk niet fout, maar de impact is simpelweg minder groot. Een vierde circulaire paviljoen, een twaalfde broedplaats voor circulaire ondernemers, een zeventwintigste workshop over circulaire productontwikkeling en een drieënvijftigste marktconsultatie in het kader van circulair inkopen brengt Nederland niet verder. Wat zou het krachtig zijn als de grote gemeenten samen werken aan de Nederlandse doelstellingen door 'het anders te doen dan de ander'.

Onlangs verscheen een journalistieke analyse van de eerste nieuwe college-akkoorden van Nederlandse gemeenten. De 'inclusieve economie' bleek vrijwel in geen enkel akkoord terug te komen als thema. Een gemiste kans in mijn ogen. Bijzonder ook, omdat blijkbaar niet wordt

ingezien dat een circulaire economie ook een inclusieve economie is. In een regio waarin zo'n enorme ontwikkelingsopgave aan de orde is, is juist het betrekken van mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt cruciaal. Hier zou Utrecht echt het voortouw kunnen nemen.

Maar wat te denken van de grote uitdaging om de verschillende initiatieven op het gebied van sloop-nieuwbouw op elkaar af te stemmen. De oplossing heet *urban mining*. Een manier van denken waarin sloopmaterialen de bouwstenen vormen voor de nieuwe stad. De gemeente kan daarbij een belangrijke rol spelen, aangezien daar via de vergunningsprocedures alle lijntjes van sloop en nieuwbouw bij elkaar komen. Als data waarde vertegenwoordigen, is de gemeente Utrecht schatrijk.

Utrecht als koploper op bestuurlijke circulariteit, van ambitie naar een kans!

MICHEL BAARS
eigenaar *New Horizon*